

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoP/38/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4117226623
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4117226623.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členov senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a JUDr. Renáty Pátrovičovej, vo veci starostlivosti súdu o maloletého P. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpeného Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra, Štefánikova tr. 88 ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: Y. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom A.-I., D. XXX/X, zastúpená JUDr. Dianou Bereseckou, advokátkou, so sídlom v Nitre, Farská 33 a P. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom A.-O., U. XXX/XX, o návrhu matky na zvýšenie výživného na maloleté dieťa, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 31. mája 2018 č. k. 24P/225/2017-275 takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zmenil rozsudok OS Nitra č. k. 24P/215/2014-27 zo dňa 02. 10. 2014 v časti vyživovacej povinnosti otca tak, že zvýšil jeho vyživovaciu povinnosť na maloletého P. C., nar. XX. XX. XXXX zo sumy 100 eur na sumu 130 eur mesačne, počnúc dňom 18. 08. 2017, ktoré je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám matky. Zročné výživné otca za čas od 18. 08. 2017 do 31. 05. 2018 činí sumu 283,58 eura, ktorú súd povolil otcovi splácať v pravidelných mesačných splátkach po 20 eur, tak ako bežné výživné, počnúc prvou splátkou v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku pod následkami straty výhody splátok. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1 Zákona o rodine, ako aj § 232 ods. 4 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) a zisteným skutkovým stavom. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh matky na zvýšenie výživného pre maloleté dieťa bol podaný dôvodne, pretože od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti došlo podľa názoru súdu na strane účastníkov konania k takým podstatným zmenám pomerov, ktoré odôvodňujú zvýšenie vyživovacej povinnosti otca. Maloletý P. je od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti takmer o štyri roky starší, v čase poslednej úpravy vyživovacej povinnosti bol žiakom 4. ročníka základnej školy, v súčasnosti je už žiakom 7. ročníka. Je pritom nesporné, že so zvyšujúcim sa vekom maloletých detí a ich nástupom na vyššie stupne vzdelávania preukázateľne súvisia aj vyššie výdavky na zabezpečovanie nielen ich bežných potrieb, ako sú stravovanie, ošatenie, školské potreby a pomôcky, ale aj vyššie výdavky na ich ďalšie odôvodnené potreby. K zmene pomerov došlo aj na strane matky, ktorá bola v čase poslednej úpravy vyživovacej povinnosti na rodičovskej dovolenke a poberala materskú dávku vo výške 340 eur a prídavky na dve maloleté deti v celkovej výške 47,04 eura, pričom v súčasnosti dosahuje u svojho zamestnávateľa priemerný čistý mesačný príjem vo výške 547,79 eura a poberá prídavky na dve maloleté deti v celkovej výške 47,36 eura. K ešte podstatnejšej zmene pomerov však došlo na strane otca maloletého dieťaťa,

ktorý dosahoval v čase poslednej úpravy vyživovacej povinnosti priemerný čistý mesačný príjem vo výške 476 eur, pričom za zdaňovacie obdobie roku 2017 dosiahol priemerný čistý mesačný príjem vo výške 707,09 eura. V zmysle vyššie uvedených skutočností dospel súd preto k záveru, že tak zmena pomerov na strane maloletého dieťaťa, ako aj zmena pomerov na strane otca maloletého dieťaťa, dostatočne odôvodňujú zvýšenie vyživovacej otca, nakoľko doposiaľ sa na postupne zvyšujúcich sa výdavkoch na maloleté dieťa priamo úmerne podieľala len matka, ktorá si svoju vyživovaciu povinnosť navyše čiastočne plní aj svojou osobnou starostlivosťou o maloletého P..

1.1. Súd však návrhu matky v plnom rozsahu nevyhovel a vyživovaciu povinnosť otca na maloletého P. zvýšil zo sumy 100 eur mesačne na sumu 130 eur mesačne, ktorú sumu súd považuje zo strany otca spolu s primeraným výživným zo strany matky za výživné primerané veku a odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa. Pri posudzovaní schopností, možností a majetkových pomerov na strane oboch rodičov zohľadnil súd aj skutočnosť, že matka sa nesnaží o vymáhanie výživného na maloletého Y. W. zo solidarity voči otcovi tohto dieťaťa, ktorý vykonáva uložený trest odňatia slobody, v dôsledku čoho však prichádza o výživné na toto dieťa v sume takmer 120 eur mesačne. Tiež je v tejto súvislosti potrebné poukázať aj na § 62 ods. 5 Zákona o rodine, podľa ktorého má výživné prednosť pred inými výdavkami rodičov, pričom pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Ak je teda otec schopný vynakladať peňažné prostriedky na hoci aj príležitostné dary pre svoje netere (cca 180 eur ročne) a na členský poplatok v klube zdravého životného štýlu, potom musí byť v jeho schopnostiach prispievať aj na výživu svojho syna v primeranej výške. Navyše, od začatia konania došlo na strane otca k zníženiu splátok úveru a to takmer v sume 62 eur mesačne, z ktorých peňažných prostriedkov je plne v jeho možnostiach uhrádzať nielen zvýšenú časť výživného, ale aj splátku zameškaného výživného.

1.2. Keďže súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca od 18. 08. 2017, teda od podania návrhu matkou, vznikol otcovi za obdobie od 18. 08. 2017 do 31. 05. 2018 zameškané výživné vo výške 283,58 eura, ktoré súd povolil otcovi splácať v pravidelných mesačných splátkach po 20 eur tak ako bežné výživné v zmysle § 232 ods. 4 CSP.

1.3. O trovách konania rozhodol súd tak, že nárok na ich náhradu v zmysle § 52 CMP žiadnemu z účastníkov nepriznal.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadla v zákonnej lehote odvolaním matka, ktorá sa domáhala jeho zmeny tak, že vyživovacia povinnosť otca na maloletého P. C., nar. XX. XX. XXXX bude zvýšená zo sumy 100 eur na sumu 250 eur, počnúc dňom 18. 08. 2017, ktoré otec bude povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky a zročné výživné za čas od 18. 08. 2018 súd povolí otcovi splácať v mesačných splátkach po 50 eur spolu s bežným výživným. Namietala, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a ich rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Mal za to, že vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že na strane maloletého došlo k takej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje navrhované zvýšenie výživného, čo odôvodňujú aj otcove možnosti a schopnosti. Má za to, že otec, vzhľadom na svoje vzdelanie, ako aj na skutočnosť, že je zdravý, v produktívnom veku a o nikoho sa nemusí starať, má schopnosť dosahovať taký príjem, aby vedel zabezpečiť riadnu výživu svojho syna. V tejto súvislosti poukázala na rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11CoP/175/2017 zo dňa 08. 11. 2017. Poukázala na to, že v konaní sa podarilo preukázať, že otec zatajil výdavky na životné poistenie na seba vo výške 133 eur a na manželku vo výške 69 eur. Nesúhlasila s postupom súdu prvej inštancie, ktorý uznal výdavok otca na platenie tohto poistného s odôvodnením, že to robí pre to, aby mal v prípade choroby prostriedky na platenie výživného na syna. Podľa jej názoru, nie je na mieste opodstatnenosť platenia tak vysokého poistného a toto odôvodňovať zabezpečením platenia výživného v čase choroby, ku ktorej nemusí dôjsť. Má za to, že výdavok na výživu dieťaťa má prednosť pred platením poistného. Ďalej namietala, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal so skutočnosťou, že otcovi dieťaťa odpadol mesačný výdavok na dieťa vo výške 50 eur, ktorý deklaroval vo svojom vyjadrení a to z dôvodu, že sa s maloletým úplne prestal stretávať. Rovnako nebol zohľadnený ďalší výdavok, ktorý mu odpadol za platenie hip hopu vo výške 18 eur mesačne a taktiež súd neprihliadol na zníženie splátky hypotéky o 61 eur mesačne. Vytkla ďalej súdu prvej inštancie, že nesprávne posúdil vec aj v tom smere, že považoval za primerané, aby otec so svojou manželkou obývali 4-izbový byt.

3. Matka ďalej vo svojom odvolaní uvádza, že pokiaľ by súd prvej inštancie riadne právne posúdil vec, zistil by, že otcovi sa v priebehu konania znížili výdavky a otec vynakladá množstvo výdavkov, na ktoré by súd pri určení výživného nemal prihliadať. Ak by súd za takéto výdavky považoval len výdavky na hip hop vo výške 18 eur, potom deklarovaný mesačný výdavok na maloletého 50 eur, 20 eur na darčeky pre

netere, 133 eur + 69 eur poistky a 61 eur rozdiel splátky hypotéky po jej prefinancovaní, musel by dospieť k záveru, že otec disponuje minimálne sumou 351 eur, ktorú je možné použiť na platenie výživného na maloletého. Rovnako poukázala aj na zavádzanie otca pri deklarovaní príjmu jeho manželky, pričom takéto správanie otca vzbudzuje pochybnosti o skutočnej výške jeho príjmu a príjmu jeho manželky. Vystáva tu otázka, či v danom prípade by súd nemal vychádzať z ust. § 63 ods. 1 posledná veta Zákona o rodine.

4. K podanému odvolaniu matky sa písomne vyjadril otec, ktorý navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Dôvodil tým, že zvýšenie výživného na sumu 130 eur mesačne považuje za optimálne, vzhľadom na vek a potreby maloletého, ktoré boli v konaní preukázané. Uviedol, že súd vychádzal z jeho príjmu, ktorý niekoľkokrát dokladal a doložil súdu niekoľkokrát potvrdenie o príjme i daňovej povinnosti. Uviedol, že po minulé roky nemal problém prispievať nad rámec výživného maloletému na aktivity ako hip hop a je v jeho osobnom záujme obnoviť stretávanie so synom a upevniť ich vzťahy. Poukázal na fakt, že správanie matky je účelové, keď od doby, kedy jej priateľa - otca druhého dieťaťa zavreli za drogovú trestnú činnosť, syn sa „záhadne“ prestal s ním stretávať. Príde mu to tak, že keď sa chce stretávať so svojim synom, má si zaplatiť za každú hodinu. To, že matka netrpí finančnou núdzou, svedčí aj fakt, že sa nesnaží o vymáhanie výživného na druhé dieťa a prichádza ročne o 120 eur, ktoré by mohla poberať ako náhradné výživné.

5. Kolízny opatrovník sa k podanému odvolaniu matky písomne nevyjadril.

6. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku) po zistení, že odvolanie bolo podané včas a oprávneným subjektom preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie bez viazanosti rozsahom (§ 65 Civilného mimosporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP) a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny podľa § 387 CSP potvrdiť.

7. Podľa § 387 odsek 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 odsek 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, príp. doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia aj ďalšie dôvody.

8. K zmene dohôd a súdnych rozhodnutí o výživnom môže dôjsť len na základe zmeny pomerov. Táto sa zisťuje porovnávaním okolností dôležitých pre určenie výživného tak v čase skoršieho, ako aj nového rozhodnutia súdu. Predpokladom zmeny právoplatného rozhodnutia o výživnom je však závažnejšia zmena pomerov, ktorou sa rozumie len zmena tých okolností, na strane či už oprávneného alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom. Súd pri rozhodovaní o zmene výživného musí nielen celistvo zhodnotiť zmeny v pomeroch účastníkov, ale taktiež prihliadnúť aj na vývoj životných nákladov za obdobie, ktoré uplynulo od vydania posledného rozhodnutia o výživnom. Rovnako tak súd musí vychádzať zo všeobecného ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého sa pri rozhodovaní o výživnom prihliada na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Odôvodnené potreby dieťaťa závisia predovšetkým od jeho veku, zdravotného stavu, fyzickej a duševnej vyspelosti, od obsahu a spôsobu jeho prípravy na budúce povolanie, od hodnoty jeho majetku, príp. od výšky vlastných príjmov dieťaťa a sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami, možnosťami, majetkovými pomermi rodičov. Ak sú tieto obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život kultúrneho človeka. V opačnom prípade odôvodnenými sú aj ďalšie potreby dieťaťa, vrátane tvorby úspor, ktoré síce nie sú nevyhnutné, ale so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa. Výživné pre dieťa teda slúži nielen na uspokojovanie všetkých jeho odôvodnených hmotných potrieb (jedlo, ošatenie, obuv a pod.), ale aj ďalších potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj dieťaťa (vzdelanie, príprava na povolanie, kultúrne, športové potreby, relaxačné potreby a pod.) Pre určenie výšky výživného na dieťa sú rozhodujúce reálne zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami, ale aj okolnosťami objektívneho charakteru. Navyiac, súd prihliada i na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

9. Odvolací súd po preskúmaní rozhodnutia súdu prvej inštancie, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým záverom a dostatočne zistil skutkový stav rozhodný pre posúdenie uplatňovaného nároku matky, a pretože sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s právnymi závermi súdu prvej inštancie vo veci, ktorý na vec aplikoval i správne hmotno-právne ustanovenia a tieto na danú vec i správne vyložil, v plnom rozsahu sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP. Odvolací súd konštatuje správnosť dôvodov uvedených v rozhodnutí súdu prvej inštancie, na ktoré ako na správne a presvedčivé odkazuje. Odvolací súd s prihliadnutím na dôvody uvedené v odvolaní matky nedospel k tomu záveru, že by rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo potrebné zmeniť. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd uvádza nasledovné.

10. Predmetom konania je návrh matky podaný na súde prvej inštancie dňa 18. 08. 2017, ktorým sa domáhala zmeny rozsudku OS Nitra sp. zn. 24P/215/2014 zo dňa 02. 10. 2014 v časti vyživovacej povinnosti otca, ktorú navrhla zvýšiť zo sumy 100 eur mesačne na sumu 250 eur mesačne od podania návrhu. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zmenil svoje predchádzajúce rozhodnutie v časti vyživovacej povinnosti otca tak, že zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletého P. C., nar. XX. XX. XXXX zo sumy 100 eur na sumu 130 eur mesačne, počnúc od 18. 08. 2017 a ďalším výrokom vyčíslil ročné výživné otca za čas od 18. 08. 2017 do 31. 05. 2018 v sume 283,58 eura, ktorú súd povolil otcovi splácať v pravidelných mesačných splátkach po 20 eur spolu s bežným výživným. Rozsudok súdu prvej inštancie napadla v zákonnej lehote odvolaním matka, ktorá sa domáhala zvýšenia výživného zo sumy 100 eur na sumu 250 eur mesačne. Odvolací súd preto posudzoval, či zvýšenie výživného súdom prvej inštancie bolo dostatočné a zohľadňovalo odôvodnené potreby maloletého, ako aj schopnosti a možnosti povinného.

11. Z vykonaného dokazovania, a to porovnaním pomerov v čase posledného rozhodnutia, súd prvej inštancie zistil, že posledná úprava bola realizovaná rozsudkom OS Nitra č. k. 24P/215/2014-27 zo dňa 02. 10. 2014, ktorým bola otcovi určená vyživovacia povinnosť vo výške 100 eur mesačne. V tom čase bola matka na materskej dovolenke a poberala materskú dávku vo výške 340 eur a bývala s 2 maloletými deťmi v byte, ktorý patril jej rodičom. Otec už v tom čase žil so svojou manželkou v 4-izbovom byte, v ktorom bývajú aj v súčasnosti, pracoval ako pracovník bezpečnostnej služby spoločnosti CORADO-SOAT, s. r. o., kde dosahoval priemerný čistý mesačný príjem vo výške 476 eur. Matka má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletému Y. W. M., nar. XX. XX. XXXX, na ktorého je jej poukazované výživné maximálne vo výške 10 eur mesačne z dôvodu, že otec dieťaťa vykonáva trest odňatia slobody. Matka o poskytnutie náhradného výživného nepožiadala.

Maloletý P. navštevoval v čase rozhodovania súdu prvej inštancie 7. ročník ZŠ, mal bežné výdavky, ktoré pozostávajú z výdavkov na jeho stravovanie, ošatenie, školské potreby, školské pomôcky, ktoré vychádzali priemerne 20 eur mesačne, za hygienický program v škole 4 eurá štvrťročne, za školské výlety a exkurzie cca 10 eur mesačne, za mobilný telefón 8 eur mesačne.

12. Zmena nastala aj na strane matky, ktorá sa od 19. 12. 2017 zamestnala v spoločnosti LPP Slovakia, s. r. o., kde dosahovala základnú mzdu vo výške 630 eur brutto, za odpracované mesiace jej bol vyplatený priemerný čistý mesačný príjem vo výške 547,79 eura, poberať rodinné prídavky na 2 maloleté deti vo výške 47,36 eura. S oboma deťmi býva v byte svojich rodičov, ktorým na úhradu nákladov spojených s bývaním prispieva sumou 150 eur mesačne. Matka je aj podielovou spoluvlastníčkou rodinného domu v P., ktorý podiel nadobudla darovaním od otca maloletého Y. W. M.. Zmena zamestnávateľa, a teda zmena pomerov nastala i u otca, ktorý sa od roku 2016 žije samostatne zárobkovou činnosťou, keď poskytuje služby finančného poradcu. Podľa daňového priznania za zdaňovacie obdobie 2017 otec dosiahol príjmy vo výške 10.546,80 eura. Otec má výdavky spojené s podnikaním vo výške 171,81 eura mesačne a jeho priemerný mesačný čistý príjem za zdaňovacie obdobie 2017 predstavoval sumu 707,09 eura mesačne. Za obdobie od 01/2018 - 03/2018 otec dosiahol podľa potvrdenie spoločnosti Partners Group SK, s. r. o. priemerný príjem vo výške 601,99 eura, pričom z charakteru jeho podnikateľskej činnosti je jeho príjem premenlivý. Otec žije so svojou manželkou v 4-izbovom byte, ktorý vlastnili už v čase poslednej úpravy vyživovacej povinnosti k maloletému P.. Tento byt si zaobstarali aj za účelom zabezpečenia riadnej realizácie striedavej osobnej starostlivosti, do ktorej bol v minulosti maloletý P. zverený. Otec má výdavky spojené s bývaním v tomto byte v celkovej sume 184,76 eura a platil hypotekárny úver vo výške 204,82 eura a od apríla 2018 vo výške 143,49 eura. Otec si uhradza aj životné poistenie vo výške 133 eur mesačne a jeho manželka 63 eur mesačne. Príjem manželky otca súd prvej inštancie vyčíslil

po odpočítaní výdavkov na podnikanie vo výške 111,80 eura mesačne za zdaňovacie obdobie 2017 na sumu 976,49 eura.

13. Pokiaľ súd prvej inštancie porovnal stav v čase pôvodného rozhodovania so skutkovým stavom v čase svojho rozhodovania a dospel k záveru, že došlo k takej zmene pomerov, že je potrebné zvýšiť výživné na maloletého P., je potrebné dospieť k záveru, že jeho názor je správny. Rovnako odvolací súd sa stotožňuje aj s výškou sumy, na ktorú zvýšil vyživovaciu povinnosť, keď je nesporné, že od posledného rozhodnutia súdu prvej inštancie v roku 2014 došlo k zvýšeniu potrieb maloletého, či už nástupom na druhý stupeň základnej školy, ale aj prirodzeným fyzickým a psychickým dospievaním. Je potrebné konštatovať, že preukázané odôvodnené potreby, ktoré matka má s maloletým, sú primerané jeho veku, súvisia predovšetkým s návštevou školy, avšak tieto nie sú tak výnimočné alebo tak nadštandardné, že by mali za následok podstatnejšie zvýšenie výživného. Stanovená výška výživného zodpovedá aj schopnostiam, možnostiam a zárobným pomeroch na strane oboch rodičov. Zmenu v majetkových možnostiach a schopnostiach je potrebné vyhodnotiť nielen na strane otca, u ktorého došlo oproti predchádzajúcej úprave (479 eur) k nárastu príjmu na sumu 707,09 eura, ale k zvýšeniu príjmu došlo aj na strane matky, ktorá v čase posledného rozhodovania o vyživovacej povinnosti na maloletého poberala materskú dávku vo výške 340 eur a v súčasnej dobe má priemerný mesačný čistý príjem 547,79 eura. Stanovené výživné zo strany otca vo výške 130 eur spolu s rodinnými prídavkami predstavuje primerané výživné, ktoré pokryje odôvodnené potreby maloletého. Pokiaľ matka poukazovala vo svojom odvolaní na výdavok otca spojený s platením poisťky vo výške 133 eur, s touto skutočnosťou sa súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí vysporiadal a odvolací súd sa s týmto jeho záverom stotožňuje. Matka ďalej namietala aj tú skutočnosť, že otcovi odpadol poplatok - výdavok za platenie hip hopu vo výške 18 eur, ako aj došlo u neho k zníženiu splátky hypotéky o 61 eur, je potrebné uviesť, že tieto skutočnosti boli zohľadnené pri posudzovaní odôvodnených potrieb maloletého, ako aj schopností a možností povinného rodiča.

14. S ohľadom na vyššie uvedené, odvolací súd je toho názoru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie zohľadňuje všetky zásady určujúce rozhodnutie súdu o výživnom, je vecne správne, a preto ho v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

15. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).